

særlig beskatning af en ISDN-forbindelse, fordi den vil være omfattet af reglerne om beskatningen af fri telefon.

Det, man ligesom forsøger fra forslagstillernes side, synes jeg kan sammenlignes med, at man først blander det kolde og det varme vand og bagefter forsøger at adskille det, og det er som bekendt en vanskelig sag. Det, der ville være en af konsekvenserne, hvis man vedtog forslaget, er, at de folk, der kun har en gammel-dags telefonforbindelse, skulle beskattes, mens de, der har en ISDN-forbindelse, ikke skulle beskattes, og vi kan ikke leve med i Socialdemokratiet, at det er sådan.

Dernæst er der et spørgsmål om et provenu i denne sag. Det er jo ikke første gang, forslagsstillerne ikke har hele finansieringen af deres forslag klar, og i hvert fald kan vi se her, at der er et umiddelbart provenutab. Hvis det er sådan, at reglerne bliver uklare, vil vi kunne komme helt op på, at der bortfalder 150 mio. kr. årligt, hvis man bliver nødt til at opgive beskatningen af fri telefon, og dernæst er det også sådan, at hvis forslaget gik igennem, kunne man tænke sig, at aktørerne på arbejdsmarkedet ville indrette sig efter, at reglerne er sådan, og derfor ville de beløb, vi taler om her, sagtens kunne blive meget større.

Nu er det jo sådan, at for en 14 dages tid siden fik vi nogle forslag fra en arbejdsgruppe, som ministeren har nedsat, og der er ingen klare anbefalinger i de forslag. Jeg skal derfor sige, at vi ikke kan støtte forslaget som det ligger her, men vi vil gerne sammen med andre partier i Folketinget være med til at drøfte, om vi kan finde andre løsninger på dette spørgsmål.

Flemming Hansen (KF):

Hr. Bjarne Laustsen startede sin tale med at sige – og det er jeg enig i – at det er en meget betydelig sag og en meget folkelig sag. Det er jo rigtigt, og jeg vil tilføje, at det også er en meget vigtig sag og en yderst aktuel sag.

Med de ord vil jeg henvise til bemærkningerne til det beslutningsforslag, vi har fremsat. Jeg synes, at det principielle ud over det, der står i bemærkningerne, er, at sige, at på det område her skal vi som politikere ikke være bange for nytænkning. Udviklingen går simpelt hen så stærkt, at vi skal passe meget på ikke at sige nej til noget her i november måned år 2000, for det kan være, at det, vi siger nej til, er totalt forandret om bare 3 måneder. Det går jo meget stærkt på området.

Vi fik et brev, da vi kom i Folketinget i dag, hvor der stod, at nu kunne vi få personlig undervisning i edb. De sidste 5 år har vi kun kunnet få det i store grupper, hvor vi ikke har forstået et ord, så man må jo sige, at det går stærkt, og det tjener selvfølgelig Præsidiet til ære, at de har skiftet holdning nu, så vi kan lære at arbejde med det, vi forsøger at knokle rundt med herinde. Det synes jeg er en god idé.

Skatteministerens tale forstod jeg ikke et ord af, og jeg ved ikke, om selv gjorde det. Han sagde en masse ord, men han sagde til sidst, at man vil drøfte andre løsninger, og man er jo altid lidt betænkelig, når man hører en socialdemokratisk skatteminister – specielt hr. Stavad – sige det. Andre løsninger betyder jo normalt, at det er noget, der koster skatteborgerne penge, og derfor er jeg nødt til at spørge skatteministeren: De andre løsninger, som skatteministeren forestiller sig, når han står på Folketingets talerstol, er det stramninger over for skatteborgerne, som vi normalt kender dem, eller hvad er det for løsninger, skatteministeren gør sig til talsmand for? Det synes jeg næsten vi er nødt til at få en forklaring på.

Jeg håber, at et flertal i Folketinget vil støtte vores beslutningsforslag.

Aage Frandsen (SF):

Det er sagt, senest nu af hr. Flemming Hansen, at det er en betydelig sag, og at det er en folkelig sag. Man kan jo sige, at alle forslag, som sætter skatten ned, er en folkelig sag, for de, der får skattelettelsen, synes jo selvfølgelig, det er godt. Men fordi der er nogle, der synes, det er rart at få sat skatten ned, betyder det jo ikke, at man nødvendigvis skal gøre det.

Hr. Flemming Hansen sagde også, at han ikke forstod, hvad skatteministeren sagde. Jeg forstod altså godt hele pointen i det, nemlig problemstillingen omkring det, vi kender fra gammel tid og hidtil har været enige om, nemlig beskatningen af fri telefon. Kernen i det her er jo, om man skal gå over til et helt nyt princip, eller man skal opretholde det gamle princip.

Når forslag som dette tidligere har været fremme, har vi været optaget af at løse nogle af problemerne med at skelne mellem det ene og det andet: Hvad skulle beskattes, og hvad skulle ikke beskattes? Forslagsstillerne har jo fremsat forslaget nogle gange, og jeg går ud fra, at forslagsstillerne er indstillet på, at når nu forslaget bliver overhalet af, at der kommer en rapport, hvor skatteministeren tilkendegiver, at nu kom-